

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อ เสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง เป้าประสงค์ของชีวิตนักศึกษาปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้คือ เพื่อศึกษาเป้าประสงค์ของชีวิต นักศึกษาปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ ด้านการศึกษาต่อ ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการมีครอบครัว และเพื่อเปรียบเทียบเป้าประสงค์ของชีวิตนักศึกษา สบายตรง กับสายการศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัย เทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 429 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้จำนวนประชากรทั้งหมด คือนักศึกษาปริญญาตรีสายตรง จำนวน 270 คน นักศึกษา ปริญญาตรีสายการศึกษา จำนวน 159 คน เมื่อแจกแบบสอบถามให้นักศึกษาตอบ ได้แบบสอบถามที่ สมบูรณ์คืนมา 388 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.45

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ มีลักษณะ เป็นข้อคำถามแบบ เลือกตอบ โดยถามเรื่องเพศ สายการศึกษาที่เลือกเรียน คะแนนเฉลี่ยในระดับ ป.ว.ล. พื้นฐานการประกอบ อาชีพของครอบครัว การได้มาซึ่งข้อมูลด้านอาชีพ และประสบการณ์ด้านการทำงานทางวิชาชีพ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับเป้าประสงค์ของชีวิตด้านการศึกษาต่อ ด้านการ ประกอบอาชีพ และด้านการมีครอบครัว โดยมีลักษณะ 2 ประการคือ แบบสอบถามแล่งความคิดเห็น แบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ช่วง และแบบการวัดลำดับความสำคัญ

การเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยเดินทางไปแจกและเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากร ด้วยตนเอง ทั้งนี้โดยได้รับความร่วมมืออย่างดีจากคณบดี รองคณบดี คณาจารย์ และนักศึกษา คณะ ศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการหาค่าสถิติต่าง ๆ ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Science) ของสถาบันบริการคอมพิวเตอร์ สุพิทา ลงกรณ์ มหาวิทยาลัย เพื่อการวิเคราะห์และเสนอผลการวิจัยดังนี้

1. ข้อมูลซึ่งเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยกราฟหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของชีวิตนักศึกษาปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2530 ด้วยกราฟคำนวณหาค่าคะแนนเฉลี่ย หรือมัธยฐานเลขคณิต (Mean) และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในแต่ละข้อและนำมาจัดลำดับ
3. การเปรียบเทียบเป้าประสงค์ของชีวิตนักศึกษาปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาสายตรง (สายวิชาชีพ) กับสายการศึกษา จะเปรียบเทียบด้วยการคิดค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการจัดลำดับ

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะเสนอตามลำดับดังนี้

1. ลักษณะสถานภาพของนักศึกษา
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของชีวิต นักศึกษาปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาสายตรง
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของชีวิต นักศึกษาปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาสายการศึกษา
4. เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของชีวิตนักศึกษาปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา สายตรงกับสายการศึกษา

ตอนที่ 1

ลักษณะสถานภาพของนักศึกษาปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและ
อาชีวศึกษา

ลักษณะสถานภาพของนักศึกษา จำแนกตามตัวแปร ได้แก่ เพศ ลายการศึกษา คะแนนเฉลี่ย
ระดับ ป.ว.ส. พื้นฐานการประกอบอาชีพของครอบครัว การได้รับข่าวลือด้านการศึกษาต่อและการ
ประกอบอาชีพ ตลอดจนประสพการณ์ในการทำงานด้านวิชาชีพศึกษาศาสตร์ ปรากฏผลดังนี้

1. เพศ ผลจากการวิจัยนี้ พบว่านักศึกษาที่เป็นประชากรทั้งหมด 388 คน เป็นนักศึกษา
เพศชาย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1 เป็นนักศึกษาเพศหญิง จำนวน 372 คน คิดเป็นร้อยละ
95.9
2. ลายการศึกษา การวิจัยครั้งนี้พบว่า นักศึกษาที่เป็นประชากรเป็นนักศึกษาลายตรง
จำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 62.1 เป็นนักศึกษาลายการศึกษา จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ
37.9
3. คะแนนเฉลี่ยระดับ ป.ว.ส. จากการวิจัยครั้งนี้พบว่านักศึกษาที่เรียนได้คะแนนเฉลี่ย
ระหว่าง 3.01-3.50 มากเป็นอันดับหนึ่ง จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 48.5 และเรียนได้ค่า
คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.00 มากเป็นอันดับรองลงมา เป็นจำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0
นอกจากนี้นักศึกษาที่ผลการเรียนได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 3.50 มีจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.4
และนักศึกษาที่เรียนได้ค่าเฉลี่ย 2.01-2.50 มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2
4. พื้นฐานการประกอบอาชีพของครอบครัว การวิจัยครั้งนี้พบว่านักศึกษามาจากครอบครัว
ค้าขายและรับราชการในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน กล่าวคือมาจากครอบครัวค้าขาย จำนวน 115 คน
คิดเป็นร้อยละ 29.6 มาจากครอบครัวรับราชการ จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 นอกจากนี้
ยังมีนักศึกษาที่มาจากครอบครัวเกษตรกรรมจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 22.4 ส่วนอาชีพครอบครัว
รับจ้างบริษัทห้างร้าน และทำงานรัฐวิสาหกิจนั้น มีจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 13.1 และมีจำนวน
21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 ตามลำดับ
5. ด้านการได้รับข่าวลือด้านการศึกษา และด้านการประกอบอาชีพ ผลการวิจัยครั้งนี้
ปรากฏว่านักศึกษาได้รับข้อมูลข่าวลือจากหนังสือพิมพ์มากที่สุดเป็นอันดับแรก จำนวน 195 คน คิดเป็น

ร้อยละ 50.3 ได้รับข่าวสารข้อมูลจากสถานศึกษา จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 35.4 ได้รับจากหน่วยงานราชการ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7 ได้รับข่าวสารจากวิทยุโทรทัศน์ เป็นจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1 และยังได้รับข่าวสารจากเพื่อนหรือญาติอีกเป็นจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4

6. ด้านประสบการณ์ในการทำงาน การวิจัยครั้งนี้พบว่านักศึกษา เคยมีประสบการณ์ทำงานในช่วงปิดเทอม จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 50.3 นักศึกษาที่ไม่เคยทำงานเลยมีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 ส่วนนักศึกษาที่เคยทำงานในวันหยุดกับทำงานด้วยเรียนด้วยพบจำนวนใกล้เคียงกันคือ 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9 และ 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาที่เคยทำงานก่อนเข้ารับการศึกษามีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4

ตอนที่ 2

ความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของชีวิต ด้านการศึกษา ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการมีครอบครัว ของนักศึกษาปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ สายวิชาชีพ หรือสายตรง เป็นดังนี้

นักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์สายตรง ต้องการศึกษาต่อทางด้านศึกษาศาสตร์มากเป็นอันดับแรก และรองลงมาคือศึกษาต่อทางด้านสาธารณสุขศาสตร์และบริหารธุรกิจ โดยเลือกเป็นอันดับที่สองและที่สามตามลำดับ ส่วนการศึกษาต่อทางด้านสังคมศาสตร์นั้น นักศึกษาให้ความสนใจที่จะศึกษาต่อเป็นลำดับสุดท้าย

รูปแบบการเรียนที่เหมาะสมสำหรับการศึกษาต่อนั้น นักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์สายตรง มีความเห็นว่าศึกษาด้วยตนเองแล้วเข้ารับการทดสอบทักษะจากสถาบันเป็นลำดับที่หนึ่ง ส่วนรูปแบบอื่น ๆ คือศึกษาด้วยตนเองจากแหล่งการศึกษานอกกระบบต่าง ๆ การอบรมวิชาชีพระยะสั้น ได้วุฒิบัตร และการสมัครทางวิชาชีพที่สมัครวิชาชีพชุดขั้นนั้น นักศึกษา เลือกเป็นอันดับรองลงไปตามลำดับ

เวลาในการศึกษาต่อทางด้านศึกษาศาสตร์ นักศึกษายังคงต้องการที่จะ เรียนเต็มเวลาปกติเป็นอันดับแรก และรองลงมาได้แก่เรียนหลังเลิกงานตอนเย็นและวันหยุด เรียนหลังเลิกงานตอนเย็น และเรียนบางเวลาในเวลาทำงาน โดยนักศึกษาเลือกเป็นอันดับรองลงไปตามลำดับ

อาชีพที่นักศึกษาสายตรงคิดว่า เหมาะสมที่สุดในการประกอบอาชีพได้แก่ การประกอบอาชีพส่วนตัวเป็นอันดับแรก การรับราชการในสถานศึกษา เช่น โรงเรียน วิทยาลัย การรับราชการในหน่วยงานราชการต่าง ๆ เป็นลำดับรองลงมา ส่วนการทำงานในบริษัทขนาดใหญ่ที่มีเครือข่ายของงานครอบคลุมทั่วประเทศ ทำงานในบริษัทที่ติดต่อกิจการกับต่างประเทศ และการทำงานในบริษัทห้างร้านขนาดกลางและขนาดเล็กทั่วไปนั้นนักศึกษาเลือกเป็นอันดับที่ห้า ที่หก และที่เจ็ด ตามลำดับ

ปัจจัยที่มีส่วนในการตัดสินใจประกอบอาชีพส่วนตัวคือ การทำงานด้วยใจรัก ทำงานที่ทำให้มีความก้าวหน้าในอาชีพ และทำงานตามความถนัดส่วนตัว และนักศึกษาไม่เห็นด้วยกับการประกอบอาชีพเพิ่มที่บิดามารดาทำอยู่

คุณลักษณะของคู่สมรสที่คาดหวัง นักศึกษาสายตรง เลือกคู่ครองที่รัก ซื่อสัตย์ ยกย่องให้เกียรติแก่คู่สมรส มีความเป็นผู้นำในครอบครัว และมีการศึกษาดีมากกว่าคู่ครองที่มาจากวงศ์ตระกูลที่ดี หรือมีหน้าตาในสังคม และมีเสน่ห์น่าสนใจสำหรับเพศตรงข้าม

ลักษณะครอบครัวที่นักศึกษา คณะศหกรรมศาสตร์สายตรงต้องการคือ มีสามีภรรยาอยู่เดี่ยวแยกอยู่ตามลำพัง หรืออาจอยู่ร่วมกับครอบครัวพ่อแม่ ส่วนการอยู่ด้วยกันโดยไม่ต้องแต่งงาน และคู่สมรสเป็นเพศเดียวกัน นักศึกษามีความเห็นด้วยน้อยมากถึงน้อยที่สุดตามลำดับ

ด้านความปรารถนาแห่งชีวิตที่นักศึกษาศหกรรมศาสตร์สายตรงต้องการนั้น ได้แก่ การมีคู่ครองที่ดี ร่วมทุกข์ร่วมสุข การประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน มีตำแหน่งสูง และการมีฐานะทางเศรษฐกิจดี โดยเลือกเป็นอันดับที่หนึ่ง สอง และสามตามลำดับ ส่วนการมีชีวิตบันเทิงอย่างสงบ การมีฐานะดีแบบสบายๆ ที่ดีให้การสนับสนุน และการทำงานที่รับผิดชอบให้ดีที่สุดโดยไม่คำนึงถึงสิ่งตอบแทนนั้น นักศึกษาให้ความสำคัญเป็นลำดับรองสุดท้ายและสุดท้ายตามลำดับ

บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดเป้าประสงค์ของชีวิตนักศึกษาศหกรรมศาสตร์สายตรงคือ ตัวนักศึกษาเอง ส่วนบิดามารดา ผู้ปกครอง และครูอาจารย์มีอิทธิพลในลำดับรองลงมา นอกจากนี้เพื่อนและคนรักยังมีอิทธิพลต่อตัวนักศึกษาในลำดับที่สี่และที่ห้าตามลำดับ

ตอนที่ 3

ความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของชีวิต ด้านการศึกษาต่อ ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการมีครอบครัว ของนักศึกษาปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ สายการศึกษา เป็นดังนี้

นักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สายการศึกษา ต้องการศึกษาต่อทางด้านศึกษาศาสตร์มาก เป็นอันดับแรก รองลงมาคือด้านศึกษาศาสตร์ และด้านสาธารณสุขศาสตร์ ส่วนด้านบริหารธุรกิจ และสังคมศาสตร์นั้น นักศึกษาให้ความสนใจที่จะศึกษาต่อเป็นอันดับรองสุดท้ายและสุดท้ายตามลำดับ

รูปแบบการเรียนรู้ที่ต้องการได้แก่ การศึกษาด้วยตนเอง แล้วทบทวนทักษะจากสถาบันและสัมมนาทางวิชาชีพที่ส่งมาควิชาชีพจัดขึ้นเป็นอันดับแรกและรองลงมา ส่วนการอบรมวิชาชีพระยะสั้นได้ วดิบัตรและการศึกษาด้วยตนเองจากแหล่งการศึกษานอกระบบต่าง ๆ นั้น นักศึกษาเลือกเป็นอันดับรองสุดท้ายและสุดท้าย

เวลาที่เหมาะสมในการศึกษาทางด้านศึกษาศาสตร์ นักศึกษายังคงต้องการเรียนเต็มเวลาปกติเป็นอันดับแรก รองลงมาคือเรียนหลังเลิกงานตอนเย็นและวันหยุด เรียนหลังเลิกงานตอนเย็นและเรียนบางเวลาในเวลาทำงาน

อาชีพที่นักศึกษาลายการศึกษาคิดว่าเหมาะสมที่สุดในการประกอบอาชีพได้แก่ การรับราชการ ในสถานศึกษา และการประกอบอาชีพส่วนตัว โดยเลือกเป็นอันดับแรกและรองลงมา ส่วนการทำงานในบริษัทขนาดใหญ่ที่มี เครือข่ายของงานครอบคลุมทั่วประเทศ ทำงานในบริษัทที่ติดต่อธุรกิจกับต่างประเทศ และทำงานในบริษัทห้างร้านขนาดกลางและขนาดเล็กทั่วไป เป็นลำดับรองลงมาตามลำดับ

ปัจจัยที่มีส่วนในการตัดสินใจในการประกอบอาชีพส่วนตัวของนักศึกษาลายการศึกษาได้แก่ การทำงานด้วยใจรัก การทำงานตามความถนัดส่วนตัว และการทำงานที่ทำให้มีความก้าวหน้าในอาชีพ

คุณสมบัติของคู่สมรสที่นักศึกษาลายการศึกษาต้องการ คือ เป็นผู้ที่รักชื่อเสียงยกย่องและให้เกียรติคู่สมรส มีความเป็นผู้นำในครอบครัวและมีการศึกษาดี

ลักษณะครอบครัวที่นักศึกษาลายการศึกษาต้องการมากที่สุดได้แก่ ครอบครัวที่มีลำภรรยาคนเดียว แยกบ้านอยู่ตามลำพัง และทำงานนอกบ้านทั้งคู่ นอกจากนี้ นักศึกษายังไม่เห็นด้วยกับการแต่งงานที่คู่สมรส เป็นเพศเดียวกัน

ความปรารถนาแห่งชีวิตนักศึกษาสายการศึกษาปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จในหน้าที่
 การงานมีตำแหน่งสูงเป็นลำดับแรก รองลงมาได้แก่การมีคู่ครองที่ดี สามารถร่วมทุกข์ร่วมสุข และมี
 ฐานะทางเศรษฐกิจดี ส่วนการทำงานที่มีเกียรติได้ค่าตอบแทนสูง การมีชีวิตที่เรียบง่ายอย่างสงบสุข และ
 การมีผู้บังคับบัญชาที่ดีให้การสนับสนุนนั้น นักศึกษาสายการศึกษาเลือกเป็นลำดับที่เจ็ด แปด และเก้า
 ตามลำดับ

บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดเป้าหมายประสงค์แห่งชีวิตของนักศึกษาสายการศึกษานั้น ได้แก่
 ตัวนักศึกษาเอง ส่วนบิดามารดาผู้ปกครองและครูอาจารย์เป็นอันดับรองลงมา

ตอนที่ 4

เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าหมายประสงค์ของชีวิตนักศึกษาปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์
 วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาสายตรง กับสายการศึกษา ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ลักษณะความต้องการศึกษาต่อในแต่ละสาขาวิชาของนักศึกษาปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์
 สายตรง กับสายการศึกษา นั้นพบว่านักศึกษาทั้งสองสายวิชาที่มีความคิดเห็นตรงกันในการเลือกเรียน
 สาขาศึกษาศาสตร์เป็นอันดับแรกและเลือกสาขาสังคมศาสตร์เป็นอันดับสุดท้าย ส่วนสาขาวิชาอื่น ๆ
 นั้น นักศึกษาทั้งสองสายวิชาที่มีความต้องการที่จะศึกษาต่อในลำดับที่แตกต่างกัน กล่าวคือการศึกษาต่อ
 ด้านศึกษาศาสตร์ ด้านสาธารณสุขศาสตร์และด้านบริหารธุรกิจ นักศึกษาสายตรงเลือกเป็นลำดับที่สี่
 ที่สอง และที่สาม ในขณะที่นักศึกษาสายการศึกษาเลือกเป็นลำดับที่สี่ สอง ที่สาม และที่สี่ ตามลำดับ

รูปแบบการเรียนที่นักศึกษาสายตรงและสายการศึกษาคิดว่าเหมาะสมที่สุด ปรากฏว่านักศึกษา
 ทั้งสองสายวิชาที่มีความเห็นตรงกันในด้านการศึกษาด้วยตนเองแล้วทดล่อบทชะกับสถาบัน และด้านการ
 อบรมวิชาชีพระยะสั้นได้วุฒิบัตร โดยเลือกเป็นอันดับที่หนึ่ง และอันดับที่สาม ส่วนรูปแบบการเรียนที่
 นักศึกษาทั้งสองสายวิชาที่มีความคิดเห็นต่างกัน ได้แก่ การศึกษาด้วยตนเองจากแหล่งการศึกษานอก
 ระบบต่าง ๆ และการส่งมาทางวิชาชีพที่สมาคมวิชาชีพจัดขึ้น โดยนักศึกษาสายตรงเลือกเป็นอันดับที่สี่
 และที่สี่ ขณะที่นักศึกษาสายการศึกษาเลือกเป็นอันดับที่สี่และที่สี่

เวลาที่เหมาะสมในการศึกษาต่อทางด้านศึกษาศาสตร์ของนักศึกษาปริญญาตรี คณะ
 ศึกษาศาสตร์ สายตรงกับสายการศึกษานั้น ผลปรากฏว่านักศึกษาทั้งสองสายวิชาที่มีความเห็นตรงกัน

ทุกด้านโดยให้ความสำคัญของเวลาในการเรียน เรียงลำดับตรงกันทุกข้อดังต่อไปนี้คือ เรียนเต็มเวลาปกติ เรียนหลังเลิกงานตอนเย็นและวันหยุด เรียนหลังเลิกงานตอนเย็น และเรียนบางเวลาในเวลาทำงาน โดยให้ลำดับความสำคัญเป็นอันดับที่หนึ่ง ที่สอง ที่สาม และที่สี่ ตามลำดับ

อาชีพที่นักศึกษาปริญญาตรี คณะศุภกรรมคำ สัตร์ ล้ายตรง กับสายการศึกษาที่คิดว่า เหมาะสม พบว่ามีความแตกต่างกันไม่มากนัก ในลักษณะอาชีพโดยนักศึกษา ล้ายตรง เลือกประกอบอาชีพส่วนตัว เป็นอันดับแรก ในขณะที่นักศึกษาสายการศึกษา เลือกเป็นอันดับที่สอง ในทำนองเดียวกัน นักศึกษา ล้ายตรง เลือกการรับราชการในสถานศึกษา เป็นอันดับที่สอง ส่วนนักศึกษาสายการศึกษา เลือกเป็นอันดับที่หนึ่ง ส่วนอาชีพอื่น ๆ นั้น นักศึกษาทั้งสองสายวิชา มีความเห็นไม่ต่างกันในด้านการจัดลำดับ การเลือกอาชีพ

ปัจจัยที่มีส่วนในการตัดสินใจประกอบอาชีพส่วนตัวของนักศึกษาปริญญาตรี คณะศุภกรรมคำ สัตร์ ล้ายตรง กับสายการศึกษา ปรากฏว่านักศึกษาทั้งสองสายวิชา เลือกปัจจัยตรงกันในด้าน ทางการเมืองด้วย ใจรักเป็นอันดับที่หนึ่ง ส่วนการทำงานที่ทำให้มีความก้าวหน้าในอาชีพและการทำงานตามความถนัด ส่วนตัวนั้น นักศึกษาทั้งสองสายวิชา เลือกเป็นปัจจัยที่มีส่วนในการตัดสินใจประกอบอาชีพส่วนตัวใกล้เคียงกัน กล่าวคือนักศึกษา ล้ายตรง เลือกเป็นอันดับที่สอง และที่สาม ในขณะที่นักศึกษาสายการศึกษา เลือกเป็นอันดับที่สามและที่สี่ตามลำดับ ส่วนปัจจัยอื่น ๆ นั้น นักศึกษาทั้งสองสายวิชา ต่างก็มีความเห็นไม่แตกต่างกัน

คุณสมบัติคู่สมรสที่คาดหวังของนักศึกษาปริญญาตรี คณะศุภกรรมคำ สัตร์ ล้ายตรง กับสายการศึกษา พบว่านักศึกษาทั้งสองสายวิชา มีความเห็นตรงกันในด้าน รัก ซื่อสัตย์ ยกย่อง ให้เกียรติแก่ คู่สมรส มีความเป็นผู้นำในครอบครัว มีการศึกษาดี มีความมั่นคงในงานอาชีพและเศรษฐกิจ และใช้เวลาให้แก่ครอบครัว โดยเลือกเป็นลำดับที่หนึ่งถึงลำดับที่ห้า เรื่อยไปตามลำดับ ส่วนคุณสมบัติของคู่สมรส ที่กล่าวถึง การให้เสรีภาพแก่คู่ครอง และบุตร กับ การที่คู่ครองเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ และเสียสละต่อสังคมนั้น นักศึกษาทั้งสองสายวิชา ให้ความสำคัญในลำดับที่ใกล้เคียงกัน

ลักษณะครอบครัวที่ต้องการของนักศึกษาปริญญาตรี คณะศุภกรรมคำ สัตร์ ล้ายตรง กับสายการศึกษา ปรากฏว่านักศึกษาทั้งสองสายวิชา มีความเห็นตรงกันในลักษณะครอบครัวที่มีลำดับภรรยา คู่เดียว แยกอยู่ตามลำพัง เป็นอันดับแรก ส่วนลำดับภรรยา คู่เดียวอยู่ร่วมกับครอบครัวพ่อแม่ และแต่งงานแต่ทำงานนอกบ้านทั้งคู่นั้น นักศึกษาทั้งสองสายวิชา เลือกสลับที่กัน กล่าวคือนักศึกษา ล้ายตรง เลือกเป็นลำดับที่สองและที่สาม ในขณะที่นักศึกษาสายการศึกษา เลือกเป็นลำดับที่สามและที่สี่ตามลำดับ

ความปรารถนาแห่งชีวิตของนักศึกษาปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ สายตรงและสาย
การศึกษา พบว่านักศึกษาทั้งสองสายวิชาตั้งความปรารถนาแห่งชีวิตไม่แตกต่างกันในด้าน มีฐานะ
ทางเศรษฐกิจดี เป็นนักวิชาชีพที่ประสบความสำเร็จ และเป็นที่ยอมรับในวง การ ทำงานที่มีเกียรติ
ได้ค่าตอบแทนสูง มีชีวิตบันเทิงอย่างสงบสุข มีผู้บังคับบัญชาที่ดีให้การสนับสนุน และทำงานที่รับผิดชอบ
ให้ดีที่สุดโดยไม่คำนึงถึงสิ่งตอบแทน โดยจัดลำดับความสำคัญอยู่ในลำดับที่สาม ที่หก ที่เจ็ด ที่แปด
ที่เก้า และที่สิบตามลำดับ นอกจากนี้นักศึกษาทั้งสองสายวิชามีความปรารถนาแห่งชีวิตแตกต่างกันกล่าวคือ
ด้านการมีคู่ครองที่ดี ร่วมทุกข์ร่วมสุข ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน มีตำแหน่งสูง มีบุตรธิดา
ที่ดีและมีความรับผิดชอบ และสำเร็จการศึกษาในระดับสูงที่สุดนั้น นักศึกษาสายตรงเลือกเป็นอันดับ
ที่หนึ่ง ที่สอง ที่สี่ และที่ห้าตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษายกการศึกษาเลือกเป็นอันดับที่สี่ ที่หนึ่ง
ที่ห้า และที่สี่ตามลำดับ

บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการกำหนด เป้าประสงค์แห่งชีวิตของนักศึกษาปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์
สายตรงกับสายการศึกษา ปรากฏว่านักศึกษาทั้งสองสายวิชาจัดลำดับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการกำหนด
เป้าประสงค์แห่งชีวิตไม่แตกต่างกัน เรียงตามลำดับกล่าวคือ ตนเอง บิดามารดา ผู้ปกครอง ครูอาจารย์
เพื่อนและคนรัก โดยเลือกเป็นอันดับที่หนึ่ง ที่สอง ที่สาม ที่สี่ และที่ห้าตามลำดับ

อภิปรายผล

เมื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยี
และอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2530 เกี่ยวกับเป้าประสงค์ของชีวิตด้านการศึกษาต่อ ด้านการประกอบ
อาชีพ และด้านการมีครอบครัวนั้น ปรากฏข้อค้นพบที่น่าไปสู่การอภิปรายดังนี้

การศึกษาสักขะความต้องการศึกษาต่อในแต่ละสาขาของนักศึกษาปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์
สายตรงและสายการศึกษา พบว่านักศึกษาทั้งสองสายวิชามีความต้องการศึกษาต่อในสาขาศึกษาศาสตร์
มากที่สุด และมีความต้องการศึกษาต่อทางด้านสังคมศาสตร์น้อยที่สุด ซึ่งก็แสดงว่านักศึกษาที่เรียนมา
ทางด้านวิชาชีพมีความต้องการที่จะได้รับความรู้เพิ่มพูนในสายวิชาชีพที่ตนได้เรียนมา คือทางด้าน
ศึกษาศาสตร์ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการทำงานในอนาคต ซึ่งก็สอดคล้องกับการศึกษาของ เยาวลักษณ์
บรรจงปฐ (2520) และอารมณี วุฒิพุกย์ (2523) ที่กล่าวว่า การศึกษาต่อในสาขาเดิมที่ตนเรียนมานั้น

เป็นการสนับสนุนการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งขึ้น เพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพต่อไป นอกจากนี้ก็ยังตรงกับแนวคิดของ มอร์สไตน์ และสมาร์ท (Morstein and Smart 1974 : 17) ที่กล่าวว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่ศึกษาต่อนั้น มีเหตุผลในการศึกษาต่อที่สำคัญหลายประการ เช่น ต้องการความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน มีความสนใจ ใฝ่หาความรู้เพิ่มเติม ซึ่งสังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากและรวดเร็ว สตรีรับบทบาทในการทำงานนอกบ้านมากขึ้น ฉะนั้นระดับการศึกษาขั้นปริญญาตรีจึงไม่เพียงพอสำหรับการทำงานที่มีการแข่งขันกันสูง จึงจำเป็นต้องปรับระดับความรู้ ความสามารถให้ทันกับยุคสมัย หรือการเปลี่ยนแปลง

ลักษณะรูปแบบที่นักศึกษาสายตรง และสายการศึกษาคิดว่าเหมาะสมที่สุด ผลปรากฏว่า นักศึกษาทั้งสองสายวิชา เลือกรูปแบบที่จะศึกษาด้วยตนเอง แล้วรับการทดสอบทักษะจากสถาบัน ซึ่งก็ตรงกับแนวคิดทางจิตวิทยาในเรื่อง ความสำคัญของอัตราของมนุษย์ ของโรเจอร์ส (Rogers 1961 : 181) ที่กล่าวว่ามนุษย์มีแนวโน้มที่จะพัฒนาตนเอง นั่นคือ มนุษย์โดยพื้นฐานแล้วเป็นผู้รักตนเอง มีศักดิ์ศรี ต้องการได้รับความเชื่อถือและความไว้วางใจ การศึกษาต่อด้วยรูปแบบ ศึกษาด้วยตนเอง และรับการทดสอบทักษะจากสถาบัน จึงเป็นการตอบสนองความสำคัญของอัตราในด้านการพัฒนาตนเอง

ส่วนรูปแบบศึกษาด้วยตนเองจากแหล่งการศึกษานอกระบบต่าง ๆ กับการสัมมนาทางวิชาชีพ ที่สมาคมวิชาชีพจัดขึ้น เช่น สมาคมคหกรรมศาสตร์นั้น นักศึกษาสายตรงเลือกเป็นลำดับที่สองและลำดับที่สี่ ในขณะที่นักศึกษายกการศึกษาเลือกเป็นลำดับที่สี่และลำดับที่สองตามลำดับ ซึ่งแสดงว่า นักศึกษาสายตรง มีความต้องการที่จะรับการศึกษเพิ่มเติมจากแหล่งการศึกษานอกระบบอื่น ๆ ได้ โดยที่นักศึกษามีความเข้าใจภาพรวมของการให้การศึกษาด้านวิชาชีพว่า ไม่จำเป็นต้องได้รับจากสถานศึกษาอย่างมีระเบียบระบบ แต่นักศึกษาสามารถฝึกฝนหาความรู้ และประสบการณ์เพิ่มเติมจากแหล่งอื่น ๆ นอกสถานศึกษาได้ด้วยเหตุผลดังกล่าว นักศึกษาสายตรงจึงให้ความสำคัญในการเลือกรูปแบบการศึกษาด้วยตนเองจากแหล่งการศึกษานอกระบบต่าง ๆ ในลำดับที่ต่ำกว่า นักศึกษายกการศึกษา ในขณะที่เดียวกันนักศึกษายกการศึกษาให้ความสำคัญของการสัมมนาทางวิชาชีพที่สมาคมวิชาชีพจัดเป็นลำดับที่ต่ำกว่า การศึกษาด้วยตนเองจากแหล่งการศึกษานอกระบบต่าง ๆ นั้น แสดงว่านักศึกษายกการศึกษาเคยเรียนรู้รูปแบบการเรียนการสอนว่ามีได้หลายรูปแบบ และการสัมมนาก็จัดเป็นรูปแบบ

หนึ่งของการเรียนการสอน จึงให้ความสำคัญของรูปแบบการเรียนแบบสัมมนาในลำดับที่ต่ำกว่า
นักศึกษาลำดับตรง

เวลาที่เหมาะสมในการศึกษาต่อทางด้านศึกษาระดับมัธยมศึกษาในระบบปกติ นักศึกษาปริญญาตรี
คณะศึกษาศาสตร์ลำดับตรงกับสายการศึกษาต่างก็มีความเห็นตรงกันในเวลาที่เหมาะสม โดยที่
นักศึกษาทั้งสองสายวิชาเลือกที่จะเรียนเต็มเวลาปกติเป็นอันดับแรก และเลือกที่จะเรียนในเวลาปกติ
และทำงานไปด้วยเป็นอันดับสุดท้าย ทั้งนี้เพราะการเรียนการสอนศึกษาระดับมัธยมนั้นเป็นการศึกษาทาง
ด้านวิชาชีพ จำเป็นจะต้องใช้เวลาในการเรียนการสอนแต่ละวิชา ซึ่งส่วนใหญ่ใช้วิธีการสอนแบบ
สาธิตและฝึกฝนปฏิบัติด้วยตนเอง นอกจากนี้ลักษณะวิชายังเป็นวิชาที่ต้องใช้เวลาในการเรียนติดต่อกัน
หลายคาบ ซึ่งการเรียนเต็มเวลาปกตินั้นจะช่วยให้นักศึกษาได้รับความรู้ ประสบการณ์ตามจุดมุ่งหมาย
ของหลักสูตรและสถาบัน

ส่วนเวลาเรียนหลังเลิกงานตอนเย็นและวันหยุดนั้น นักศึกษาทั้งสองสายวิชาเลือกตรงกัน เป็น
ลำดับที่สอง แสดงว่านักศึกษาล้วนส่วนใหญ่ต้องการทำงานหารายได้ก่อน ในขณะที่เดียวกันก็ยังคงต้องการ
หาความรู้เพิ่มเติมไปด้วย และยินดีที่จะทำงานควบคู่ไปกับการเรียน นอกจากนี้ นักศึกษาที่จบการศึกษา
แล้วต้องทำงาน จะกลับมาศึกษาต่อในรูปแบบการศึกษาปกติเต็มเวลาเป็นไปได้อย่าง ดังจะเห็นจาก
รูปแบบการศึกษาต่อทางด้านศึกษาระดับมัธยมศึกษา นักศึกษาทั้งสองสายวิชาต่างก็เลือกรูปแบบการศึกษา
ด้วยตนเอง และรับการทดสอบทักษะจากสถาบันตรงกันเป็นลำดับแรก ด้วยเหตุผลดังกล่าว นักศึกษา
ทั้งสองสายวิชาจึงให้ความสำคัญของการเรียนต่อ หลังเลิกงานตอนเย็นและวันหยุดเป็นลำดับที่สอง
เพื่อความมั่นคงในด้านอาชีพ ครอบครัวยุคและเป็นที่ยอมรับจากเพื่อนร่วมงานด้วย

อาชีพที่คิดว่าเหมาะสมในการประกอบอาชีพของนักศึกษาลำดับตรงและสายการศึกษานั้น
ปรากฏว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันโดยที่นักศึกษาลำดับตรงให้ความสำคัญต่อการประกอบอาชีพส่วนตัว
มากที่สุด ทั้งนี้เพราะการสอบวิชาชีพทางศึกษาระดับมัธยมศึกษาทุกสายวิชานั้น คณะศึกษาศาสตร์เน้น
ความรู้ทักษะเป็นประการสำคัญ โดยสอนให้นักศึกษามีความรู้ความชำนาญในสายวิชาชีพ นักศึกษาจะ
ได้รับการฝึกฝนเพื่อที่จะสามารถประกอบอาชีพได้ โดยเริ่มตั้งแต่การคัดเลือก ขบวนการผลิต เทคนิค
การผลิต ตลอดจนการแปรรูปผลิตภัณฑ์ เช่น วิชาด้านอาหาร ศิลปหัตถกรรม อุตสาหกรรมประดิษฐ์

ตัดเย็บเสื้อผ้า ออกแบบผลิตภัณฑ์ ฯลฯ ซึ่งผลผลิตต่าง ๆ จะต้องมีความภาพและได้มาตรฐาน สามารถจำหน่ายเป็นการหารายได้เลี้ยงชีพ หรือประกอบอาชีพได้ ประสบการณ์ที่ได้รับจากสถานศึกษาเป็นเวลานานพอที่จะทำให้ นักศึกษามีความเชื่อมั่นที่จะประกอบอาชีพส่วนตัว ในขณะที่นักศึกษาสายการศึกษาดังกล่าวที่จะเป็นครูสอนในสถานศึกษา เป็นอันดับแรก ซึ่งก็ตรงกับธรรมชาติของนักศึกษา ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ พิณทิพย์ บริบูรณ์สุข (2527 : 71) ที่กล่าวว่า นักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นครูก็ย่อมมีความต้องการที่จะสอนให้ผู้อื่นเรียนสามารถนำวิชาคุณธรรมคำสั่งร้ไปปรับปรุงคุณภาพชีวิตของตนให้ดีขึ้น และนอกจากนี้ นักศึกษาคุณธรรมคำสั่งร้สายการศึกษายังสามารถประกอบอาชีพด้านคุณธรรมคำสั่งร้ เป็นการเพิ่มพูนรายได้อีกทางหนึ่ง

อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาการเลือกประกอบอาชีพในลำดับที่รองลงมาของนักศึกษาสายตรงพบว่าความต้องการที่จะประกอบอาชีพรับราชการในสถานศึกษา เช่น โรงเรียน วิทยาลัย เป็นลำดับที่สอง และเลือกรับราชการในสถานที่ไม่ใช่ราชการอื่น ๆ เป็นลำดับที่สาม แสดงว่าแม้นักศึกษาสายตรงจะมีโอกาสสูงในการประกอบอาชีพส่วนตัว ทางการเงินอิสระ หรือทำงานในหน่วยงานของเอกชน แต่นักศึกษาที่ยังคงต้องการประกอบอาชีพรับราชการ ซึ่งเป็นค่านิยมของคนไทยส่วนใหญ่ที่คิดว่า การรับราชการเป็นอาชีพที่มั่นคง แต่เมื่อพิจารณาจากสาขาวิชาที่นักศึกษาสายตรงต้องการจะศึกษาต่อ พบว่า นักศึกษาสายตรงเลือกที่จะศึกษาต่อด้านศึกษาคำสั่งร้เป็นลำดับรองสุดท้ายคือลำดับที่สี่ ทั้งนี้เพราะในการสอบบรรจุตำแหน่งครูคุณธรรมคำสั่งร้ นั้น นักศึกษาคุณธรรมคำสั่งร้สายตรง สามารถสมัครสอบแข่งขันบรรจุเข้ารับราชการในสถานศึกษาได้ โดยไม่จำเป็นต้องมีพื้นฐานความรู้ด้านการศึกษา จึงมีผลให้นักศึกษาสายตรงเลือกที่จะรับราชการในสถานศึกษาเป็นลำดับที่สอง แต่เลือกที่จะศึกษาต่อด้านศึกษาคำสั่งร้เป็นลำดับที่สี่

ส่วนนักศึกษาสายการศึกษานั้น ถึงแม้ต้องการประกอบอาชีพรับราชการในสถานศึกษาเป็นอันดับแรก แต่ก็ยังคงต้องการประกอบอาชีพส่วนตัวเป็นลำดับที่สองรองลงมา ซึ่งอาจจะเป็นผลจากข่าวลือและแหล่งความรู้ต่าง ๆ โดยเฉพาะผลกระทบจากตลาดแรงงาน ซึ่งมีการแข่งขันกันสูง และนอกจากนี้ตัวนักศึกษาเองมีความรู้ ความสามารถ และทักษะเพียงพอที่จะประกอบอาชีพส่วนตัว

ด้านลักษณะอาชีพอื่น ๆ นั้น นักศึกษาทั้งสองสายวิชามีความเห็นไม่แตกต่างกัน มีพนักงานมาก ขอบข่ายขยายไปยังต่างประเทศหรือทั่วประเทศ นักศึกษาทั้งสองสายวิชาต่างก็ประกอบอาชีพได้ ทั้งนี้เพราะเป็นอาชีพที่ต้องอาศัยความรู้พื้นฐานจากสาขาวิชาที่เรียนมา โดยปรับให้สอดคล้องกับลักษณะงาน

ที่จะต้องทำ เช่น ทำงานเป็นเจ้าหน้าที่เทคนิคในโรงงานประกอบอาหารสำเร็จรูป หรือเป็นเจ้าหน้าที่ตรวจสอบคุณภาพของสินค้าในโรงงานหรือบริษัทต่าง ๆ นั้น ก็ย่อมต้องอาศัยความรู้พื้นฐานในแต่ละสาขาวิชา โดยนักศึกษาจะต้องปรับตัวและรู้จักดัดแปลงนำไปประยุกต์ใช้ นอกจากนี้ในงานแต่ละอาชีพนั้น แม้จะต้องการบุคคลที่มีคุณลักษณะบางอย่างเข้าไปทำงานก็ตาม แต่ก็เปิดโอกาสให้บุคคลที่มีความรู้ มีบุคลิกภาพใกล้เคียง สามารถเข้าทำงานนั้นได้เช่นกัน

ส่วนการทำงานในบริษัทห้างร้านขนาดกลางและขนาดเล็กนั้น นักศึกษาทั้งสองสายวิชาต่างก็ให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย ทั้งนี้เพราะนักศึกษาทั้งสองสายวิชาต่างก็ตระหนักถึงปัญหาค่าจ้างแรงงานของบริษัทห้างร้านขนาดกลางและขนาดเล็กดังกล่าวคือ นายจ้างไม่นิยมจ้างนักศึกษาที่เรียนจบปริญญาตรีเพราะต้องเสียค่าจ้างสูง นายจ้างนิยมจ้างผู้ที่มีคุณวุฒิต่ำกว่า และถ้าจ้างผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีก็จะจ้าง โดยให้เงินเดือนน้อยไม่เท่ากับอัตราเงินเดือนตามคุณวุฒิที่ ก.พ. กำหนด นอกจากนี้เมื่อทำงานไปสักระยะหนึ่งจะพบว่า มีปัญหาเรื่องอัตราเงินเดือนและตำแหน่งคงที่ ทั้งนี้เพราะบริษัทขนาดกลางและขนาดเล็กไม่สามารถจะขยายอัตราให้สูงเท่าเทียมบริษัทใหญ่ได้

เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยที่มีส่วนในการตัดสินใจประกอบอาชีพส่วนตัวของนักศึกษาปริญญาตรี คณะศุภกรรมศาสตร์ ส่ายตรงกับส่ายการศึกษาปรากฏว่า นักศึกษาทั้งสองสายวิชาเลือกปัจจัยที่มีส่วนในการตัดสินใจประกอบอาชีพส่วนตัวไม่ต่างกันในด้าน ทำงานด้วยใจรัก ทำงานที่มีรายได้ดี ทำงานที่ตรงกับสายวิชาที่เรียน ทำงานตามความต้องการของคู่ครอง และการประกอบอาชีพเดิมที่บิดามารดาทำอยู่

ส่วนการทำงานที่ทำให้มีความก้าวหน้าในอาชีพ นักศึกษาส่ายตรงให้ความสำคัญเป็นลำดับที่รองขณะที่นักศึกษาส่ายการศึกษาเลือกเป็นลำดับที่สาม นับว่าเป็นการเลือกปัจจัยที่ให้ความสำคัญในการประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับข้อค้นพบของ เอ็ดดิง และมิลเลอร์ (Oetting and Miller, 1977) ที่กล่าวไว้ถึงการหางานของบุคคลที่จะประสบความสำเร็จนั้น ประการหนึ่งที่ควรจะมีก็คือ จะต้องมีความคิดว่างานที่ทำนั้น เป็นสิ่งที่มีคุณค่าต่อชีวิต ทำงานอย่างเต็มความสามารถ เพื่อความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานและนอกจากนี้การหางานนั้นจะต้องพิจารณางานที่ตรงกับอาชีพ ตรงกับความถนัด ความสนใจและบุคลิกภาพด้วย การเข้าสู่อาชีพของบุคคลมักจะถูกกำหนดโดยกระบวนการประนีประนอมระหว่างตัวบุคคลกับตัวแปรทางสังคม เช่น ระหว่างภาพพจน์ที่ตนมีอยู่กับสภาพความเป็นจริง ความ

พึงพอใจในการทำงานนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถ ความสนใจ บุคลิกภาพ และค่านิยมของบุคคล
มีโอกาสดีได้แสดงออกมาน้อยเพียงใดในงานที่ทำ ประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำงานสอดคล้องกับ
ภาพพจน์ของตัวเองเองที่ต้งขึ้นมาอย่างน้อยเพียงใด ซึ่งการทำงานตามความถนัดล้วนตัวนั้น นักศึกษา
สายตรง เลือกเป็นลำดับที่สาม ในขณะที่นักศึกษาสายการศึกษาก็ให้ความสำคัญเป็นลำดับที่สอง

ส่วนปัจจัยที่กล่าวถึงการทำงานที่หาให้รายได้ดีนั้น นักศึกษาทั้งสองสายวิชาต่างก็ให้ความสำคัญ
สำคัญเป็นลำดับที่สี่ ซึ่งแสดงถึงลักษณะผู้หญิงสมัยใหม่ที่มีการศึกษา มีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถ
ใช้ความรู้เพิ่มพูนรายได้ ในขณะที่เด็วก็ยังคงไม่ต้องการที่จะเป็นผู้นำครอบครัวหรือเป็นช่างเท้าหน้า
โดยจะเห็นได้จากผลการพิจารณาคุณสมบัติของคู่ครองที่คาดหวัง นักศึกษาทั้งสองสายวิชาต่างก็เลือกคู่ครอง
ที่มีคุณสมบัติ มีความเป็นผู้นำในครอบครัว โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่สองตรงกัน

ด้านคุณสมบัติของคู่สมรสที่คาดหวัง นักศึกษาทั้งสองสายวิชาต่างก็เลือกลักษณะคู่ครองที่รัก
ซื่อสัตย์ ยกย่องให้เกียรติแก่คู่สมรส มีความเป็นผู้นำในครอบครัวและมีการศึกษาดี ซึ่งก็สอดคล้องกับ
ลักษณะสำคัญของบรรพบุรุษของกรมตำรวจ หรือการแต่งงานที่ สมบัติ สันหารวงศ์ (2529 : 5)
กล่าวไว้ว่า คู่สมรสจะต้องทำหน้าที่ช่วยเหลือและให้ความรักความอบอุ่นใจซึ่งกันและกัน

คุณสมบัติอื่น ๆ นั้น นักศึกษาทั้งสองสายวิชามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะแนวคิด
ทางด้านจิตวิทยาถือว่าครอบครัวนั้นเป็นความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกของครอบครัวมากที่สุด มีความ
เกี่ยวพันอย่างใกล้ชิดระหว่างสมาชิกแต่ละคน และสมาชิกแต่ละคนก็มีความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว
อย่างแน่นแฟ้น นอกจากนี้ชีวิตการแต่งงานจะสมบูรณ์ได้นั้น จะต้องรพ่อบ้านหรือแม่บ้านที่มีความรู้ ความ
สามารถจัดบ้านและทำงานบ้านได้เป็นอย่างดี สามารถรับผิดชอบภายในครอบครัวได้ ด้วยเหตุดังกล่าว
จึงทำให้ นักศึกษาทั้งสองสายวิชา เลือกคุณสมบัติของคู่สมรสในลำดับที่ไม่แตกต่างกัน

ส่วนคุณสมบัติที่กล่าวถึงกรให้ เสรีภาพแก่คู่ครองและบุตรนั้น นักศึกษาสายตรงให้ความสำคัญ
เป็นลำดับที่เจ็ด ขณะที่นักศึกษาสายการศึกษาก็เลือกเป็นลำดับที่หกนั้น แสดงว่า นักศึกษาสายตรงมีความ
ต้องการความมีอิสระเป็นตัวของตัวเองมากกว่าที่จะให้คู่ครองดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดทุกเรื่อง นอก
จากนี้ คุณสมบัติของคู่ครองที่เป็นคนมีความรับผิดชอบและเสียสละต่อสังคมนั้น นักศึกษาสายตรงให้ความสำคัญ
สำคัญเป็นลำดับที่หก และนักศึกษาสายการศึกษาก็เลือกเป็นลำดับที่เจ็ดนั้น แสดงว่า นักศึกษาสายตรง

มอง เห็นภาพรวมที่ตนเองและครอบครัวมีต่อสังคมได้ดีกว่า นักศึกษาสายการศึกษา จึงจัดลำดับความสำคัญในลำดับที่ต่ำกว่า

สำหรับลักษณะครอบครัวที่ต้องการนั้น นักศึกษาทั้งสองสายวิชาต่างก็ต้องการมีครอบครัวที่มีลำภรรยาเพียงคู่เดียวและแยกอยู่ตามลำพัง ซึ่งก็ตรงกับลักษณะของครอบครัวไทยที่ ณรงค์ ลินลั้วลั๊ (2515 : 58) กล่าวไว้ว่า ครอบครัวไทยนั้นมีลักษณะเป็นแบบเดี่ยวเมียเดียว และแยกบ้านเรือนออกไปอยู่ต่างหาก และก็สอดคล้องกับแนวคิดของวิลเลียมและสตีล (William and Stith 1974 : 81) ที่กล่าวว่าลักษณะของครอบครัวในสังคมเมืองนั้น มีลักษณะมีลำภรรยาคู่เดียว เรียกว่า Nuclear Family ซึ่งเป็นครอบครัวที่อยู่กันแบบลำภรรยา มีลูกของตนเองหรือขอลูกคนอื่นมาเลี้ยง โดยปกติลำภรรยาเป็นผู้นำ ภรรยาเป็นคนจัดการบ้านและดูแลลูก บางทีภรรยาอาจจะออกไปทำงานลำภรรยาช่วยจัดการเรื่องภายในบ้านและเลี้ยงดูลูกบ้าง

การมีลำภรรยาคู่เดียวอาศัยอยู่ร่วมกับครอบครัวของพ่อแม่ นักศึกษาทั้งสองสายวิชาต่างก็ให้ความสำคัญในการเลือกลักษณะครอบครัวที่ต้องการในลำดับที่ใกล้เคียงกัน โดยที่นักศึกษายายตรงเลือกเป็นลำดับที่สี่ ในขณะที่นักศึกษายายการศึกษาเลือกเป็นลำดับที่สามซึ่งลักษณะครอบครัวแบบนี้ในสังคมไทยเป็นครอบครัวที่มีปู่ ย่า ตา ยาย อยู่ในบ้าน มีชีวิตที่อบอุ่นอยู่กันเป็นครอบครัวใหญ่ มี 3 ช่วงอายุคนอาศัยอยู่ในครอบครัวเดียวกัน ซึ่งก็สอดคล้องกับแนวคิดทางสังคมวิทยาของ เกษม อุทยาน (2506 : 78) ที่กล่าวถึงความหมายของครอบครัวว่าหมายถึง บิดามารดาและบุตรอยู่ร่วมกันโดยสิทธิและหน้าที่ มีการตอบแทนซึ่งกันและกัน โดยถือว่าญาติและคนที่อาศัยอยู่ด้วยนั้นเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว

ส่วนลักษณะครอบครัวแบบมีลำภรรยาอยู่ร่วมกันในบ้านหลายคู่โดยทำงานและใช้จ่ายร่วมกันนั้น นักศึกษายายตรงให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ห้า ในขณะที่นักศึกษายายการศึกษาเลือกเป็นอันดับที่หก แสดงให้เห็นถึงผลสะท้อนการมองภาพรวมของครอบครัวของนักศึกษายายตรง ซึ่งมีพื้นฐานด้านการประกอบอาชีพอิสระส่วนตัว เป็นอาชีพที่ต้องการคนช่วยประกอบกิจการหลายคน และการเป็นบุคคลในครอบครัวเดียวกันช่วยกันก็อาจจะดีกว่าว่าจ้างบุคคลอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ญาติ ดังนั้นจึงให้ความสำคัญในการเลือกลำดับที่ต่ำกว่านักศึกษายายการศึกษา นอกจากนี้ลักษณะครอบครัวแบบอยู่ด้วยกันโดยไม่แต่งงานนั้น นักศึกษา

สายการศึกษาให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ห้า ในขณะที่นักศึกษาสายตรง เลือกเป็นลำดับที่หก แสดงว่า นักศึกษาสายตรงมองเห็นความสำคัญของการมีครอบครัว โดยการแต่งงานนั้นมีความหมายต่อชีวิต ควร จัดให้ถูกต้องกับระเบียบแบบแผนที่สังคมกำหนด จึงให้ความสำคัญของการมีชีวิตครอบครัวโดยไม่ต้อง แต่งงานในลำดับที่ต่อยกว่านักศึกษาสายการศึกษา

นั่นคือ นักศึกษาทั้งสองสายวิชาต้องการลักษณะครอบครัวแบบครอบครัวเดี่ยว ภรรยายังคง รับผิดชอบงานบ้าน และอาจจะช่วยประกอบอาชีพหารายได้แต่ยังคงให้สามีเป็นผู้นำครอบครัว

เมื่อพิจารณาความปรารถนาแห่งชีวิตของนักศึกษาปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ สายตรง กับสายการศึกษา พบว่านักศึกษาสายตรง เลือกคู่ครองที่ดี ร่วมทุกข์ร่วมสุขเป็นอันดับแรก ในขณะที่ นักศึกษาสายการศึกษาเลือกเป็นอันดับที่สอง และความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จในหน้าที่ การงานมีตำแหน่งสูงนั้น นักศึกษาสายตรงให้ความสำคัญเป็นลำดับที่สอง แต่นักศึกษาสายการศึกษา ให้ความสำคัญเป็นลำดับที่หนึ่ง แสดงว่านักศึกษาสายตรงต้องการจะมีชีวิตครอบครัวที่อบอุ่น ปลอดภัย มีเพื่อนคู่คิด สามารถร่วมแก้ปัญหาด้วยกันได้ตลอดชีวิต ในขณะที่นักศึกษาสายการศึกษามองเห็นชีวิตการ ทำงานนอกบ้านสำคัญกว่า โดยมุ่งด้านการทำงาน การประกอบอาชีพ จึงทำให้นักศึกษาทั้งสองสายวิชา จัดลำดับความสำคัญของความปรารถนาแห่งชีวิตในหัวข้อดังกล่าวแตกต่างกัน ซึ่งเป็นภาพสะท้อนถึง ลักษณะผู้หญิงสมัยใหม่ที่มีการศึกษา มีอิสระ มีความรู้ในการประกอบอาชีพ และพึ่งตนเองได้

ด้านการมีฐานะทางเศรษฐกิจดีนั้น นักศึกษาทั้งสองสายวิชาต่างก็มีความคิดเห็นตรงกัน โดยเลือกเป็นความปรารถนาแห่งชีวิตในลำดับที่สาม

การสำเร็จการศึกษาในระดับสูงที่สุดนั้น นักศึกษาสายการศึกษาเลือกเป็นลำดับที่สี่ ในขณะที่ นักศึกษาสายตรงเลือกเป็นลำดับที่ห้า แสดงว่านักศึกษาสายการศึกษาเห็นความสำคัญของการศึกษาต่อ ทั้งนี้เพราะอาชีพรับราชการในสถานศึกษา นั้น จะต้องเรียนรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ เพื่อความก้าวหน้าและ ภาควิชาใจของตนเองตลอดจนครอบครัว ดังนั้นนักศึกษาสายตรงจึงให้ความสำคัญในลำดับที่ต่ำกว่า

นักศึกษาวัยนี้ถึงแม้ว่ายังไม่เคยทำงานหรือมีชีวิตครอบครัว แต่ก็สามารถตั้งเป้าหมายหรือ ความปรารถนาแห่งชีวิตได้อย่างใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริงที่จะต้องประสบ ซึ่งเรื่องนี้อัลเทอร์พลัก

(Ostrovski 1979 : 191) ได้สรุปรวบรวมทฤษฎีผู้ใหญ่ตอนต้น ได้แก่พัฒนาการผู้ใหญ่ตอนต้นของ เคนเนดี (Kennedy 1977) ที่ได้กล่าวไว้ว่า วัยนี้เป็นวัยที่เลือกและเตรียมเข้าสู่อาชีพ มีความเป็นอิสระ เตรียมหาแบบแผนครอบครัวในอนาคต มีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น และนอกจากนี้ในช่วงอายุ 24-34 ปี ก็จะเป็นช่วงที่ให้ความสำคัญในเรื่องการประกอบอาชีพ การมีความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนร่วมงาน และการเริ่มต้นจิตใจเกี่ยวกับการทำงาน ค่านิยมและความสัมพันธ์ในครอบครัว

ส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดเป้าหมายประสงค์แห่งชีวิตของนักศึกษาปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา สบายตรงกับสายการศึกษานั้น ปรากฏว่านักศึกษาทั้งสองสายวิชาให้ความสำคัญต่อตนเองเป็นลำดับแรก ปิตามารดา ครูอาจารย์ ในลำดับรองลงมา ซึ่งแสดงว่านักศึกษาทั้งสองสายวิชา เป็นผู้ที่มีพัฒนาการทางอัตตาของตนเองอย่างเต็มที่ มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าคิด กล้าตัดสินใจ และรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง ซึ่งก็ตรงกับ ออสโตรฟสกี (Ostrovski 1979 : 192) ที่อ้างถึงนักจิตวิทยาท่านหนึ่งคือ กูลด์ (Gould) ที่กล่าวว่านักศึกษารัย 22-28 ปี มีความรู้สึกที่ตนเองเป็นส่วนหนึ่งของคนรุ่นนี้ มุ่งที่จะเข้าสู่โลกแห่งความเป็นจริง และพัฒนาความไว้วางใจของตนเอง นอกจากนี้ นักศึกษารัยดังกล่าวเพื่อนจะมีอิทธิพลน้อยลง ซึ่งก็สอดคล้องกับข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้ที่ว่า นักศึกษาทั้งสองสายวิชา เลือกเพื่อนที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดเป้าหมายประสงค์ชีวิตเป็นลำดับรองสุดท้าย คือลำดับที่สี่ ส่วนคนรักนั้นนักศึกษารัยทั้งสองสายวิชา เลือกเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดเป้าหมายประสงค์แห่งชีวิตเป็นลำดับสุดท้าย

ข้อเสนอแนะ

จากข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. จากการศึกษาเป้าหมายประสงค์ของชีวิตนักศึกษารัยปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พบว่านักศึกษาทั้งสองสายวิชา มีความต้องการจะศึกษาต่อด้านศึกษาศาสตร์มากที่สุด คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ควรจะได้มีการเร่งรัดปรับปรุงหลักสูตร อาคารสถานที่ อุปกรณ์การสอน ตลอดจนการพัฒนาอาจารย์ เพื่อเตรียมพร้อมในการขยายการศึกษาระดับที่สูงกว่า ทั้งนี้การศึกษาในระดับที่สูงนั้นย่อมเน้นทักษะความชำนาญ การวิจัยค้นคว้าประสบการณ์และความรู้ใหม่ให้กับนักศึกษา ด้านการศึกษาระเบียบการสอนนั้น ผู้สอน

ควรจะต้องใช้วิธีการสอนหลายรูปแบบ เช่น การสัมมนา การอภิปราย บทบาทสมมติ และกรณีศึกษา เป็นต้น อีกทั้งจะต้องได้ประโยชน์จากสื่อที่ช่วยประกอบช่วย เช่น ภาพฉาย ภาพนิ่ง เครื่องบันทึกภาพ (Vedee) ฯลฯ ประกอบการเรียนการสอน ทั้งนี้ควร จะจัดสลับกันไปในแต่ละหัวข้อที่สอน

2. จากการศึกษาพบว่ารูปแบบการเรียนการสอนคหกรรมศาสตร์ในระบบในระดับสูงนั้น นักศึกษาต้องการที่จะศึกษาด้วยตนเองแล้วทดลองทักษะกับสถาบัน ซึ่งการจัดการเรียนการสอนทางวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์นั้นเป็นการปฏิบัติควบคู่ไปกับภาคทฤษฎี มุ่งเน้นความรู้และทักษะเป็นสำคัญ เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นคณะคหกรรม ศาสตร์ควร จะมีการวางแผนจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการ การศึกษาต่อของนักศึกษา คหกรรมศาสตร์ โดยจะต้องเตรียมพร้อมทางด้านความรู้ทักษะในกา ทดสอบและวัดผลมี เกณฑ์ที่ถูกต้องและได้มาตรฐาน ควรจะมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความชำนาญในสาข วิชาชีพคหกรรม ศาสตร์ระหว่างสถานศึกษาที่สอน ด้านนี้คือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ เพื่อความ กว้างขวางทางด้านวิชาชีพ นอกจากนี้สมาคมคหกรรมศาสตร์แห่งประเทศไทย ควรจะมีบทบาทอย่างมาก ในการประสานงานกับสถาบันจัดการศึกษาทาง วิชาชีพคหกรรม ศาสตร์ ในอันที่จะทดลองทักษะ ความรู้ ความชำนาญ โดยอาจจะจัดให้รูปการแข่งขัน หรือเปิดรับกา ทดสอบทักษะวิชาชีพแต่ละสาขา โดย ประสานงานกับสถานศึกษาอย่างใกล้ชิด

3. จากการศึกษาพบว่านักศึกษาต้องการ การศึกษาต่อในช่วง เวลาปกติ คณะคหกรรมศาสตร์ ควรจัดให้มีความพร้อมในด้าน การจัดการ การศึกษา เช่น ด้านบุคลากร อุปกรณ์การสอน ห้องเรียน วิธีการสอน อาคารสถานที่ ตลอดจนสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยที่จะต้องเตรียม เครื่องมือ เครื่องใช้ และ เตรียมวัสดุฝึกปฏิบัติให้พร้อม นอกจากนี้ภา รพัฒนา คณะจารย์ให้มีความรู้ ความสามารถสูงในแต่ละ สาขาที่เป็นสิ่งจำเป็น การจัดการศึกษา ในระดับสูงกว่าปริญญาตรีนั้นควร จะ มีหน่วยงานรับผิดชอบแยก ออกจากการจัดการศึกษา ในระดับปริญญาตรี โดยขึ้นอยู่กับหน่วยงาน ผลิตศึกษา แต่ผู้สอนและสิ่ง ที่ เกี่ยวข้องกับการ เรียนการสอนก็ยังคงอยู่ ในการบริหารของ คณะคหกรรมศาสตร์

นอกจากนี้ จากการศึกษาพบว่านักศึกษาทั้งสองสาขาวิชา ต้องการ เวลา ในการศึกษาต่อด้าน คหกรรมศาสตร์ ช่วง เวลาเรียนตอนเย็นและวันหยุดเป็นส่วที่สื่อง ดังนั้น ทางคณะคหกรรมศาสตร์จึง ควรจะได้จัด โปรแกรมการศึกษาภาคค่ำที่ สูงกว่าระดับปริญญาตรี เพื่อสนองความต้องการด้วย อย่างไร ก็ตาม ทางคณะคหกรรมศาสตร์ควรจะมีมาตรการ ในการจัดการ เรียนการสอนที่ได้มาตรฐาน อีกทั้งควร

นำเอาปัญหาที่เคยประสบมาในการเปิดสอนระดับปริญญาตรีคหกรรมศาสตร์ภาคค่ำ เช่น นักศึกษา
เข้าเรียนไม่ตรงเวลา ฯลฯ มาประกอบในการพิจารณาจัดการเรียนการสอน

4. จากการศึกษาพบว่าอาชีพที่เหมาะสมในการประกอบอาชีพของนักศึกษานั้น นักศึกษา
ทั้งสองสายวิชาต่างก็เลือกประกอบอาชีพในสาขาที่ตนได้ศึกษามาโดยตรง นอกจากนี้พบว่านักศึกษาทั้ง
สองสายวิชาเลือกประกอบอาชีพส่วนตัวเป็นอันดับรองลงมา จากข้อค้นพบนี้ แสดงว่านักศึกษามีความ
สนใจที่จะประกอบอาชีพส่วนตัว คณะคหกรรมศาสตร์ควรเร่งรัดที่จะปรับปรุงหน่วยงานที่รับผิดชอบด้าน
งานบริการแนะแนวอาชีพอย่างจริงจัง และต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา โดยให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพที่
น่าสนใจ พานักศึกษาดูงานนอกสถานที่ เชิญผู้มีชื่อเสียงหรือเจ้าของกิจการมาพูดคุยพบปะกับนักศึกษา
โดยจัดเป็นโปรแกรมที่ต่อเนื่องตลอดปี นอกจากนี้ คณะคหกรรมศาสตร์อาจจะจัดให้มีศูนย์แนะแนวอาชีพ
และบริการจัดหางานทำ เพื่อเป็นแหล่งบริการข้อมูลด้านตลาดแรงงานและงานอาชีพ เป็นหน่วยงาน
กลางสำหรับนักศึกษาพบนายจ้าง จัดรับสมัครงานและจัดห้องสอบให้นายจ้าง จัดประชาสัมพันธ์โฆษณา
ความสามารถของบัณฑิตสาขาต่าง ๆ ให้นักเรียนทราบ บริษัทห้างร้านเอกชนได้รู้จัก จัดเตรียมบัณฑิต
เข้าสู่ตลาดแรงงาน จัดโครงการพัฒนาบุคลิกภาพ จัดฝึกอบรมให้ความรู้ด้านการสมัครงาน และกลวิธี
ในการลอบสัมภาษณ์ นอกจากนี้ควร จะจัดหาแหล่งฝึกงานเพิ่ม เพื่อให้ นักศึกษา ได้มีโอกาส ฝึกงานทักษะและ
ประสบการณ์ในวิชาชีพอิสระ เฉพาะสาขามากขึ้น อีกทั้งเปิดโอกาสให้นักศึกษา ได้พิจารณา ธุรกรรม การทำงาน
ในอนาคต ขณะที่นักศึกษา กำลังศึกษาอยู่นั้นควรมีบริการจัดหางานพิเศษให้ทำ เพื่อเป็นการหารายได้
และเพิ่มประสบการณ์ความเชื่อมั่นแก่นักศึกษา

5. หอสมุดคณะคหกรรมศาสตร์ ควรจัดให้มีมุมอาชีพเพื่อบริการให้ข่าวสารด้านอาชีพ
ความเคลื่อนไหวของวิชาชีพ ตลอดจนเป็นหน่วยค้นคว้าแหล่งการหางานและข้อมูล เกี่ยวกับการทำงาน
นั้น ๆ นอกจากนี้คณะคหกรรมศาสตร์ควรสนับสนุนนักศึกษา ให้จัดโครงการทดลองทำธุรกิจนั้นเอง ภายใต้
การดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษา โครงการอย่างใกล้ชิด ทั้งนี้ นักศึกษา จะ ได้มีโอกาส ฝึกปฏิบัติงานด้านธุรกิจ
ฝึกให้นักศึกษาบริหารงานเอง วางแผนการตลาด และการให้บริการต่าง ๆ เช่น เปิดร้านขายอาหาร
กลางวัน บริการตัดเย็บเสื้อผ้า ขายของว่างของชำร่วย ของขวัญ ฯลฯ ซึ่งประสบการณ์เหล่านี้จะช่วย
ให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพในอนาคต

6. จากการศึกษพบว่า ความปรารถนาแห่งชีวิตของนักศึกษานั้นต้องการมีคู่ครองที่ดี
ร่วมทุกข์ร่วมสุข ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน และมีตำแหน่งดี สถาบันการศึกษาควรเน้น

หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตในสังคม อิทธิพลของสังคมที่มีมากระทบและหลักสูตรที่กล่าวถึง
ครอบครัว ความสำคัญของครอบครัว การเลือกคู่ครอง ตลอดจนแนวทางในการแก้ไขปัญหาชีวิต
โดยใช้โสดที่ศูนย์ปรกษณ์ช่วยในการเรียนการสอน และจัดรูปแบบการสอนให้แตกต่างกันหลายรูปแบบ
เพื่อให้นักศึกษามีโอกาสรับรู้ข้อเท็จจริงของสังคมการมีชีวิตคู่ สามารถมองเห็นภาพจำลองของการมี
ชีวิตครอบครัวที่ตนเองจะประสบ และสามารถมองเห็นแนวทางแก้ไขปัญหาครอบครัวของตน โดยอาศัย
ประสบการณ์ที่ได้รับจากสถานศึกษา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของนักศึกษาในอนาคตอย่างมาก

7. ส่วนด้านการประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานและมีความก้าวหน้า มีตำแหน่งดีนั้น
คณะกรรมการคณาจารย์ควรจัดให้มีการแนะนำเทคนิค วิธีการปรับปรุงบุคลิกภาพในขณะทำงาน การเพิ่ม
ประสิทธิภาพ เพิ่มความเชื่อมั่น โดยอาจจะเชิญศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จในการทำงานสายวิชาชีพ
มาพบปะพูดคุยกับนักศึกษา ซึ่งส่วนมากศิษย์เก่าควรจะมีบทบาทที่สำคัญร่วมกับคณะกรรมการคณาจารย์ ส่วนคณา
จารย์เก่าคณะกรรมการคณาจารย์ ควรจะมีการร่วมมือกับคณาจารย์ นักศึกษาในการที่จะปรับปรุงคุณภาพของ
บัณฑิตให้สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงานราชการ และเอกชน นอกจากนี้ควรสอดแทรกแนวคิด
ในการปรับปรุงตนเองในหลาย ๆ วิชา เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาตื่นตัว มีความกระตือรือร้นที่จะปรับปรุง
ตนเองให้สอดคล้องกับความเคลื่อนไหวของสังคม

8. จากการศึกษพบว่าผู้ที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดเป้าหมายประสงค์ของชีวิตนักศึกษาปริญญาตรี
คณะกรรมการคณาจารย์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา คือตัวนักศึกษาเอง ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งที่ดี
ทางสถาบันควรจะสนับสนุนความสามารถนี้โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ที่เพิ่มพูนความ
ความมั่นใจในตนเอง โดยลองประกอบอาชีพที่ตนเองต้องการจะทำหรือคิดว่าจะทำมากที่สุด สถาบันอาจให้
นักศึกษาเขียนโครงการการทำงาน เสนอมาให้พิจารณา ถ้าโครงการใดมีความเป็นไปได้สูงสถาบันก็
ควรสนับสนุน ด้วยการให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ เอาใจใส่ ให้ความสนับสนุนด้านวิชาการ เป็น
ที่ปรึกษาหรือเป็นที่เลี้ยงโครงการให้ ตลอดจนออกทุนสำรองให้ก่อนในบางส่วน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้
กำลังใจแก่นักศึกษา สนับสนุนให้นักศึกษากล้าคิด กล้าทำ กล้าที่จะเผชิญปัญหา ตลอดจนฝึกฝนการ
แก้ไขปัญหา เป็นประสบการณ์ที่เพิ่มพูนความเชื่อมั่น ทั้งนี้เพราะนักศึกษา มีความชอบใจ ปลอดภัยที่
โครงการอยู่ภายใต้การดูแลอย่างใกล้ชิดจากสถาบัน ซึ่งประสบการณ์นี้จะช่วยให้นักศึกษามีความมั่นใจ
ในตนเอง กล้าที่จะประกอบอาชีพส่วนตัวและเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของชีวิต อีกทั้งเป็น
การเตรียมตัวนักศึกษาให้พร้อมที่จะก้าวสู่โลกของงานได้อย่างมั่นใจ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบเข้าประละ่งค้ของชีวิตนักศึกษปริญาตรี คณะศหกรรมค่าล้ตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา กับนักศึกษปริญาตรี คณะศหกรรมค่าล้ตรี ในสถาบันอุดมศึกษา อื่น ๆ เช่น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยเกษตรค่าล้ตรี และวิทยาลัยครูอื่น ๆ เพื่อ ประโยชน์ด้ำนการศ้ดหล้กลุ่มตรีวิชาชีวศหกรรมค่าล้ตรีให้กว้างขวางและมีมาตรฐานทัดเทียมกับประเทศอื่น ๆ
2. ควรศึกษาถึงความคิดหวังของอาจารย์ที่ร้ดต่อเข้าประละ่งค้ของชีวิตนักศึกษ คณะศหกรรมค่าล้ตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ในระดับประกาศนียบัตรีวิชาชีวข้้นสูง เพื่อ ประโยชน์ด้ำนการศ้ดรายวิชา บรรจุหล้กลุ่มตรีเนื้อหาให้ล้ดคล้องและตอบล้นองความต้องการทั้งผู้เรียน และผู้ล้สอนข้้นจะก่อประโยชน์สูงล้ดด้ำนวิชาชีว
3. ควรศึกษาถึงล้งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อการกำหนดเข้าประละ่งค้ของชีวิตนักศึกษ คณะศหกรรมค่าล้ตรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เพื่อล้บล้ลบล้ง เสริมล้งที่ก่อให้เกิดประโยชน์ และหาแนวทางข้ดหรือข้บย้ยล้งที่ก่อให้เกิดผลล้ยต่อการกำหนดเข้าประละ่งค้ของชีวิตนักศึกษ
4. ควรศึกษาเปรียบเทียบเข้าประละ่งค้ของชีวิตนักศึกษ คณะศหกรรมค่าล้ตรี ระดับ ประกาศนียบัตรีวิชาชีว (ปวข้.) กับระดับปริญาตรี คณะศหกรรมค่าล้ตรี (หล้กลุ่มตรี 4 ปี ซึ่งรวม ระดับ ปวล้.) วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เพื่อประโยชน์ในการศ้ดล้งแวดล้อม ศ้ดกิจกรรม ศ้ดหล้กลุ่มตรีประกอบการเรียนการล้สอน ให้ต้อเนื่องและเอื้อต้อเข้าประละ่งค้ของชีวิตนักศึกษให้มากที่สุด อีกร้กั เป็นการใช้ทรัพยากรด้ำนการศึกษาที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงล้ดด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย